

Atf için:

Akkurt, S., & Boratav, O. (2018). Neden Sanat Eğitimi?. *Uluslararası Eğitim Araştırmacıları Dergisi*, 1(1), 54-60.

Selim AKKURT*, Olcay BORATAV**

Neden Sanat Eğitimi?

Öz: Bu çalışmada Görsel Sanatlar eğitiminin bireylerin gelişimine olan katkısından söz edilmekte ve görsel sanatlar dersinin; eğitim çağındaki bireylere sağladığı psikomotor, bilişsel ve duyuşsal alanda gerçekleştirilecek kazanımlara olan katkısı ve önemi vurgulanmaktadır. Ayrıca eleştirme, yargılama, takdir etme, sonuç çıkarma, özetleme gibi önemli becerilerin kazanılmasında görsel sanatların katkısı belirtilmektedir. Bireyin özümsemiş değerler sistemi ile hayat felsefesi oluşturmasında görsel sanatların etkisi olduğu ve görsel sanatlar eğitiminin bireye pedagojik kazançlar sağlamanın yanı sıra kültürel ve toplumsal katkılarının olduğu konusu üzerinde durulmuştur. Bu araştırmada “Bireylerin neden görsel sanatlar disiplinine ihtiyacı vardır?” sorusunun cevabı aranmaya çalışılmış ve görsel sanatlar dersinin öneminin vurgulanması için bu çalışma yapılmıştır. Görsel Sanatlar eğitimi için neler yapılması gerektiği konusunda da öneriler geliştirilmiştir. Bu araştırmada, sorgulayan, eleştirel düşünebilen, özgüvenli ve dünyaya açık bireyler yetiştirilebilmesinde sanat eğitiminin gerekli olduğu görüşüne ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Görsel sanatlar, görsel sanatlar eğitimi, sanat eğitimi.

Why Art Education?

Abstract: This article is about art education and how it can contribute to the improvement of the individuals. We sought to understand the importance of visual arts on skills such as criticism, judgment, appreciation, conclusion, and summarization.. Pedagogical benefits of visual arts education are emphasized as well as its cultural and social contribution in the study. The question, “Why is there a need for visual arts in education” was answered in the study. Accordingly, we concluded that arts education is necessary to educate individuals for questioning, critically thinking, confident, and open-minded. We offer suggestions about improving arts education based the findings.

Keywords: Visual art, art education, visual art education.

* Yüksek lisans öğrencisi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Seramik Eğitimi Anabilim Dalı, selimseramik@gmail.com

** Doktor Öğretim Üyesi, Hacı Bayram Veli Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi Seramik Tasarımı Bölümü, boratav.@gazi.edu.tr

Giriş

Sanat, hoş giden biçimler yaratma çabası olarak açıklanmaktadır (Ersoy, 1995). Yaratma çabası estetik kaygı çerçevesinde oluşmaktadır. Sanat ürünleri bireylerin ve toplumların ihtiyaçları doğrultusunda oluşmakta ve günümüzde teknoloji ve değişen yaşam şartları ile birlikte sanat eğitime olan ihtiyaç farklı biçimlerde ortaya çıkmıştır (Ayaydın & Mercin, 2013).

Çağa göre insanların ihtiyaçları farklılık göstermekte ve bu farklılık sanata da yansımaktadır. Bunun yanı sıra sanatın farklı yöntem ve tekniklerle ortaya çıkmasına da neden olmaktadır. Sanat, ne kadar farklı alanlarda ortaya çıkarsa çıksın ortak amaçlarda bir araya gelmektedirler. Sanat türlerinin birleşim noktalarından biri de güzellik/estetik kaygısıdır. Estetik değer çerçevesinde ifade edilecek duyguların ve isteklerin alıcıya aktarılması önem taşımaktadır. İsteklerin alıcıya aktarılmasında sanata ilişkin anlatım önem kazanmakta ve kişinin düşleri, duyguları sanat ile görselleşerek anlatımı ihtiyaç haline gelmekte ve yaratma eylemiyle anlatılmaktadır (Buyurgan & Buyurgan, 2012).

Etkin sanat ürünleri ile birey ve toplumun hisleri ortaya çıkmakta ve neticede bireyler kendisini sanat eserlerinde bulabilmektedirler. Ayrıca, sanat sadece duyguları ve duyarlılığı harekete geçirmekle kalmayıp bilişsel ve duyuşsal yönleriyle zihinsel süreçleri de canlı tutmaktadır (Yolcu, 2009).

Dinlenen bir ezgide, okunulan bir edebi eserde yaşanan sevinçleri, acıları, coşkuları anlatan sanat eseri; okuyucunun, dinleyicinin yaşantılarını içermesi halinde sanat nesnesinde ifade edilme hazzı yaşamaktadır. Böyle bir durumda, sanat nesnesi ile ifade edilen bireyin; rahatlama, anlama, anlaşılma ihtiyaçları karşılanmış olmaktadır. Sanat eserleri bu yönüyle bir terapi görevi de üstlenmektedir. Ruh sağlığının korunmasıyla birlikte sağlıklı kişilere sahip bilinçli toplumlar oluşmaktadır.

Sanatın toplumdaki önemini Read (1981) “Sanat hayatta uygulanan öyle bir mekanizmadır ki onsuz toplumlar dengelerini kaybederler” (s.17) özdeyişiyle özetlemiştir. Bu açıdan düşünüldüğünde çağımızın şartlarına uyum sağlayan, gelişen, geliştiren ve yorumlayan insanlardan oluşan toplumlar yetiştirilmesinde eğitim önemli yer tutmaktadır. Sanat eğitimi, insan kişiliğine farklı bir yön açması açısından, bir ülkede eğitim sisteminde önem taşımaktadır.

Sanat insanın yalnızca aklına değil yüreğine de seslendiği için her alanda uygulanmakta ve çocukların gelişim aşamalarına uygun olarak verilmesi, özellikle örgün eğitim sisteminde, önemli yer tutar.

Sanat-Eğitim Etkileşimi

Çocuklarda gelişim ve değişim için eğitimin her kademesinde programlar geliştirilip planlamalar yapılmaktadır. Çocukların gelişimleri için yapılan planlamalardan bir tanesi de sanat eğitimidir. Gelişim çağındaki çocuklar için, çocukların gelişimindeki fiziksel süreçlerin dışında yaratıcılık ve yeteneklerin gelişmesinde sanat eğitimi gereklidir. Çocukların zihinsel süreçlerini soyut olarak ifade eden resimler, özellikle çocukların tanınmasında da önemli yer tutmaktadır. Çocukların erken yıllarda, yaratıcılık ve estetik duygularının desteklenmesi ileriki yıllarda yaratıcı, üretken ve çevrelerindeki güzellikleri algılayan bireyler olmaları açısından önemlidir (Feeney & Moravcik, 1987). Çocuğun resim derslerini aldığı en önemli dönem okul öncesi ve ilkökul dönemleri olarak bilinmektedir. Çocuklar bu dersler sayesinde, kendisini tanımlamayı, ortamı tanıyıp, çizdiği resimlerle kendisini çevresine kanıtlamaya çalışır (Artut, 2013).

Resim eğitimi, sadece bireylerin güzel resim yaparak ileride ressam olmaları amaçlanmaz, bunun yanı sıra bu eğitim çocukların yaratıcılıklarının geliştirilmesini,

karşılaştıkları sorunları farklı şekilde çözümlenmelerini öğrenmeleri de amaçlanır. Benzer şekilde da bireylerin yeteneğinin geliştirilmesi, yaratıcı, kendine güveni olan, sanatsal okuryazarlığa sahip, estetik beğeni düzeyi yüksek gençler yetiştirilmesi de sanat eğitiminin önemli amaçları arasındadır (Dikici, 2006).

Eğitimin önemli hedeflerinden birisi de; karşılaşılan zorlukları akılcı ve yaratıcı bir şekilde çözüme kavuşturarak, mutlu, huzurlu, hoşgörülü, çevreye duyarlı ve uyumlu bir biçimde yaşamayı sağlamaktır (Yolcu, 2009). Resim yapan çocuk, bir olayı, bir eşyayı, bir düşünceyi kâğıt üzerine çizgi ve renklerle canlandırır ve bu durumdan hoşlanır, duygu ve düşüncelerini anlatan çocuk daha istekli olmakta ve güven duygusu artmaktadır (Sezer, 2001). Çocuğun çok yönlü ve farklı yeteneklerinin gelişmesine fırsat sunan sanat eğitimi ile çocuklar, yapıcı yaratıcı etkinliklerle sorumluluk duygusu da kazandırır (Sezer, 2001). Bu şekilde hayata hazır hale gelen çocuklar, sanat eğitimi ile hayattan zevk almanın farklı yolunu da anlayabilirler. Sonuç olarak Sanat, eğitimin ve yaşamın içe içidir.

Ülkemizde verilen görsel sanatların eğitimi ve öğretimi ile geniş anlamda sanat eğitimi kastedilmektedir. Daha önceleri Resim-İş ya da Resim olarak adlandırılan dersler ilköğretim ve ortaöğretimde programlarında 2006 yılından itibaren Görsel Sanatlar Eğitimi dersi olarak isimlendirilmiştir. Artut (2013) görsel sanatlar eğitimi şöyle açıklamıştır;

“Okullarda Görsel Sanatlar Eğitimi genel eğitimin bir parçası olarak görülmekle birlikte kendine özgü, kendine özel eğitim yöntemi ve teknikleri olan bir alandır. Öğrenciler için bu ders, düşünsel, bilişsel, duyuşsal ve bedensel etkinlikler içinde bulunarak kendilerini ifade etmeye olanak sağlayan çok yönlü önemli sanatsal bir araçtır” (Artut, 2013, s. 227).

Eğitimin, birey ve toplum üzerindeki etkileri düşünülecek olursak toplumumuzu çağdaşlık seviyesinin üstüne taşıyacağı anlaşılabilir bir gerçektir. Sanat eğitimi, toplumun ihtiyaç duyduğu pragmatist üretken bireyler yetiştirilmesinde önemli yer tutmaktadır. Sanat eğitiminin amacı düşünüldüğünde, toplumumuzun sahip olduğu kültürel zenginlik, sanat eğitimi ile korunarak gelecek kuşaklara bireyler aracılığıyla sahip olduğumuz değerler olarak aktarılmasını sağlamaktadır. “Hangi mesleğe yönelirse yönelsin, amacına uygun sanat eğitimi ile yetişmiş, estetik beğenisi gelişmiş bireylerin kendilerine ve toplumlarına katkıları daha fazla olacaktır” (Buyurgan & Buyurgan, 2012, s.5). Çağımızın gereksinimlerini karşılayacak sanat eğitimi, toplumsal faydaların yanında bireysel faydalar da sağlayacak bir eğitim dalı olduğu anlaşılmaktadır. Medeniyet göstergesi olarak görülen kültür, geçmişten bugüne gelen sahip olduğu varlıklar birer sanatsal değer taşımaktadırlar. Kültürel değerler toplumun zenginliğinin göstergesi olmakla birlikte değeri ancak verilen sanat eğitimi ile anlaşılabilir (Buyurgan & Buyurgan, 2012). Ülkenin zenginliğinin ve gelişmişlik seviyesini göstergesi olan kültürel mirasların korunmasında gerekmektedir. Yolcu (2009) eserinde sanat eğitiminin önemini şu şekilde vurgulamıştır;

“Sanat eğitimi; kişiye estetik yargı yapabilme konusunda yardımcı olmayı amaçlarken, yeni biçimleri hissedip heyecanlarını doğru biçimlerde yönlendirmeyi öğretir. Demek ki sanat eğitimi, sanatçı yetiştirmeye değil; yetiştirmek durumunda olduğu her kişiyi yaratıcılığa yöneltip onu bilişsel, duyuşsal ve duygusal eğitim ihtiyaçlarını karşılamaya yöneltilir” (s. 93).

Sanat Eğitimi ve Görsel Sanatlar

2018 yılında güncellenen ilköğretim ve ortaokul görsel sanatlar dersinin önemi ve gereksinimi içi şu şekilde açıklanmıştır;

“Bireyin Görsel Sanatlar eğitimi alması onun bir sanatçı veya çok üstün yeteneklere sahip olmasını gerektirmez. Görsel Sanatlar eğitimi, bireyin kendini ifade edebilme,

estetik bilinç kazanma gibi kişisel yaşantısına katacağı olumlu edinimler ve toplumlar açısından avantajlar sağladığından her düzeydeki yaş grubundan bireyler için bir gereksinimdir.” (MEB, 2018).

Görsel Sanatlar Dersi Öğretim Programı'nın özel amaçları incelendiğinde bu dersi alan bireylerde bulunması gereken özellikler özetle şunlardır: Görsel sanatlarla ilgili olarak; görsel okuryazarlık, algı ve estetik bilincine sahip; temel kavram ve uygulamalar konusunda bilgi, beceri ve anlayışa sahip; ilgili tartışmalara katılabilen ve bu tartışmaları değerlendiren; alanın doğası ve kökenini inceleyen, değerini sorgulayan; güncel kültür-sanat nesnelere/tasarımlarını bilinçli olarak izleyen; kültürel mirasın değerini anlayan ve onları koruyan; bilgi, malzeme, beceri, teknik ile teknolojiyi etkin ve güvenli bir şekilde kullanarak düşüncelerini ifade eden; disiplinlerle ilişkilendiren; etik davranış gösteren; ilgili meslekleri tanıyan; öğrenmeye ve uygulamaya istekli bireylerdir (MEB, 2018).

Yolcu (2009) bir çalışmada sanat eğitiminin gerekliliğini ve faydalarını şu şekilde açıklamıştır;

“Sanat eğitimi, bireyin yaratıcı güç ve potansiyellerini eğitmek, estetik düşünce ve bilinci örgütlemek için gereklidir. Sanat, bireyin sosyal ilişkilerini ayarlamasını, işbirliği ve yardımlaşmayı, doğruyu seçme ve ifade edebilmeyi, bir işe başlayıp bitirme sevinci tatmayı, üretken olmayı sağladığı için gereklidir. Sanat eğitimi, gözlem yapma, orijinalite, buluş ve kişisel yaklaşımları destekler. Pratik düşünceyi geliştirir. Bireyin el becerisini geliştirir ve sentez yapmasına yardımcı olur (s.93-94).”

Alanda sanat eğitimi genel olarak ele alınırken Görsel Sanatlar dersi ise öğretim programlarında yer almaktadır. Amaçlar ve faydalar olarak birbirini tamamlamaktadır. Görsel sanat becerisiyle bu nitelikleri kazanan bireyler, kültürel değerlerin geliştirilmesine estetiksel yönden katkıda da bulunmaktadır. Görsel sanatlar eğitimi veya sanat eğitiminde bir ürün oluşturmaktan çok, zihinsel ve fiziksel etkinliklerin ortaya koyulduğu yaratıcı süreçler daha çok önem kazanmaktadır. “Fiziksel güçle doğaya egemen olma güdüsünün ve estetik anlayışın bir araya gelmesi sanat eğitimi için eğitsel bir anlam taşır. Böylece çocukların duyuşsal ve fiziksel yetilerini geliştirme fırsatı yaratılmış olur” (Gel, 1990, s.194).

Sanatsal olguların etkili ve kalıcı olması eğitimin her kademesinde verilmesi ile anlam kazanmaktadır. Sanata ülkemizde daha fazla ilginin sağlanması gerekmektedir. Bu nedenle yaratıcı özgün bir zihnin önemli buluşlara imza atacak gençlere bakacak olursak ilerlemenin yolu açılacaktır. Her bireyin sanat eğitimi alması sayesinde, zihninde beliren ışığın somut olarak işleme koyulması sağlanır, bu açıdan onu anlamlandırması, önemle üzerinde durulması gereken bir konudur.

San (2010) çalışmada, sanat eğitimi tanımlamasında “genel anlamda sanatların tüm alanlarını ve biçimlerini içine alan, okul içi ve okul dışı yaratıcı sanatsal eğitimidir” (s.17) ifadelerini kullanmıştır. San (1977) yılındaki çalışmada sanat eğitiminin amacının “sanat yoluyla eğitim” olduğunu açıklamıştır. Kırıçoğlu (2002)'na göre ise sanatın öğretimindeki amaç yaratıcılar yetiştirmek ya da herkesi yaratıcı yapmak değil, amaç, sanatı yaşatmak, sanatı öğretmek olduğunu vurgulamıştır.

Sanat eğitimi ile yaratıcılık iç içe olduğu bir gerçektir. Sanat eğitimi ile bireyin yeteneklerinin işletilip yaratıcı kendine güvenli, üretken, estetik duygular geliştirilmiş kişi olmaları sağlanırken, uygar bir toplum yaratma düş'ünün de sanat eğitimi ile gerçekleştirileceği düşünülmelidir (Artut, 2013, s.121).

Çocuklarda var olduğu düşünülen yaratıcılık yeteneğinin gelişimi için onlara yaratıcı ortamların hazırlanması önemlidir (Bell, 1997). Çocuklarda yaratıcılık yeteneğinin gelişmesinde

Görsel Sanatlar dersi önemli yer tutar. Sanat dersleri sadece sanat eğitimiyle sınırlı kalmaz. Doğa ile insan arasındaki ilişkileri tanır, yaşamın zenginliğini görerek kişisel bütünlüğünü ve özgüvenini kazandıran vazgeçilmez bir unsurdur” (Artut, 2013, s.228).

Sanat eğitimi bireyin bilişsel işlem etkinliklerini artırarak düşünme becerilerini geliştirmektedir. Düşünebilen, problem çözebilen insanlar buldukları çağa uyum sağlayarak, problemleri estetik açıdan da değerlendirme olanağı bulurlar. Tüm sanat eğitimi faaliyetleri düşünüldüğünde, çağdaş insan yetiştirmede sanat eğitiminin önemli bir rolü olduğu kabul edilmektedir (Artut, 2013). Yolcu, (2009) eserinde sanat eğitiminin gerekliliğini şu şekilde belirtmiştir. “Nitelikli ya da niteliksiz; bir şekilde sanat eserleriyle isteyerek ya da istemeden meydana gelen karşılaşmalar, ilkeleri ve hedefleri çok iyi belirlenmiş nitelikli bir sanat eğitiminin gerekliliğini ortaya koymaktadır” (Yolcu, 2009, s.2).

1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu’ndaki Türk Millî Eğitiminin Genel Amaçları incelendiğinde sanat eğitiminin önemi vurgulanmıştır (Peşkersoy & Yıldırım, 2010). MEB (2018) Görsel Sanatlar dersi öğretim programları da incelendiğinde ülkemizde sanat eğitime önem verdiği görülebilir. Fakat toplumumuzda bu derslere bakış açısı, ders saatleri, okullardaki malzeme durumu vb. açılardan değerlendirildiğinde yeteri önem verildiğini söylemek oldukça zordur (Buyurgan & Buyurgan, 2012). Kırıçoğlu (2005) ise çalışmasında sanat eğitiminin karmakarışık ve belirsizlik içine okullarda önemsiz bir ders durumuna düştüğünü vurgulamıştır. Ülkemizde görsel sanatlar eğitime verilen önem teorik olarak yeterli görülse de uygulama aşamasında yetersiz olduğu söylenebilir.

Verilen Sanat Eğitiminin Yeterliliği

Ülkemizde milli eğitimin amaçlarını gerçekleştirmesinde sanat eğitimi önemli katkı sağlamaktadır. Bunun yanı sıra, Türkiye’de görsel sanat eğitimi bir görev değil, bireylerin ülke ve dünya kültürel mirasının farkına vararak bunun koruyucusu olarak yetiştirilmeleri gerektiği de düşünülmelidir.

Millî Eğitim okullarının Görsel Sanatlar dersleri incelendiğinde; kâğıt, kalem ve boya malzemelerinden oluşan, sınırlı teknik ve yöntem dışında çalışma ve uygulamaların az olduğu bilinmektedir. Görsel Sanatlar Eğitimi alanında problemler, programındaki ders saatlerinin azlığı, alandaki öğretmenlerin yetersizliği, fiziksel koşulların yetersizliği, sınıflardaki öğrenci sayıları ve diğer ekonomik problemler olarak düşünülebilir (Aykut, 2006). Görsel Sanatlar dersi için bu eksiklikler öğrencisinin gelişimine psikomotor, bilişsel ve duyuşsal yönden sağlayacağı katkı engellenmektedir.

Bunun yanı sıra okullarda verilen Görsel Sanatlar dersinin yalnızca uygulamayla sınırlı bir disiplin olmadığı düşünülmelidir. Yolcu, (2009) çalışmasında “Endüstrisi ve sanayisi gelişmiş Batı toplumları, okul öncesinden üniversiteye ve meslek zamanına kadar tüm zamanlarında bireyleri için sanatı bir değer olarak yaşamın bir parçası haline getirmişlerdir” şeklinde buna dikkat çekmiştir (s.3).

Görsel sanatlar eğitiminde öğretmenlere de önemli görevler düşmektedir. Edwards and Nabors (1993) araştırmasında, öğretmenlerin çocukların sadece yaptıklarını değil bunları nasıl yaptıklarını, neler hissettiklerine odaklanmalı ve eğitimi bu amaç doğrultusunda planlamaları gerektiğini vurgulamıştır. Öğrencilerin gelişim dönemlerine uygun ve ilgi ve ihtiyaçları doğrultusunda seçilen uygulamalar ile, Görsel Sanatlar dersinin kazanımları için öğrenci ve öğretmen iletişim içinde olmalıdır. Bu süreçte öğretmen, her öğrenci ve ürünü dikkate almalı, öğrencileri süreç içerisinde desteklemeli, tarafsız olarak gözlemlemeli ve değerlendirmelidir. Öğrencilerin sürece istekle katılmalarının sağlanmasında onları motive etmelidir. Süreç içerisinde öğrencilerin görüşleri alınmalı ve geri bildirimler anında verilmesi önemlidir. Değerlendirmeler

yapılırken süreç ve ürün birlikte değerlendirilmelidir. Sanatsal uygulamalarda, farklı yollarda kendini ifade edebilme imkânı oluşmakta ve eğitimin her kademesinde amaca ve seviyeye uygun yöntem ve tekniklerle çocuklara ve gençlere yaptırılabilir (Buyurgan & Buyurgan, 2012).

Öğrencilerin bu süreçte, özgürce çalışabileceği bir ortam oluşturulur ve yaratıcı ve özgün ürünler ortaya çıkarmaları sağlanır. Yaratıcılığı gelişmeyen öğrenci; "...tamamıyla ezber dayalı, kendini ifade edemeyen, özgüveni olmayan, yeni bir şeyler ortaya koyamayan, bir problemle karşılaştığında çözüm önerileri getiremeyen birey olarak ortaya çıkar" (Ayaydın & Mercin, 2013, s.3). Bu süreçte öğrenciye rehberlik edilmesi çok önemlidir. "Sanat eğitimi süresince her öğrenciye kendi kişiliği doğrultusunda geliştirilmeye çalışılmalıdır" (Buyurgan & Buyurgan, 2012, s.10). Mutlu Erbay (2013) da yapıcı eleştiriler öğrencilerin olumlu yönde etkilediğini belirtmiş ve yapıcı bir değerlendirmeye öğrenci katılımı etkilenir.

Yukarıda açıklanan sanat eğitiminin niteliğinin artırılmasında, eğitim politikalarının iyileştirilmesiyle, donanımlı okullar ve öğretmenlerle, etkili ve bireysel programlarla Görsel Sanat eğitiminin önemi de toplumda kendiliğinden arttığı görülecektir. Bununla birlikte, uzun vadede insan yetiştirmeye yönelik politika ve çizgimizde kısa vadede sürekli değişiklikler olması, problemler ortaya çıkmasına neden olmaktadır (Kırıçoğlu, 2005, s.1). Süreklilik ve tutarlılık koşullarını sağlayan bir eğitim sistemi ülkenin ihtiyaçlarına karşılık verebilir.

Sonuç

Sanatın bireye doğal olarak topluma ve insanlığa olan katkıları ele alındığında, bireyin ve toplumun gelişmesi sanatla, sanat eğitimi ile olasıdır. Toplumun çağdaş medeniyetler seviyesine ve bu seviyeden çok daha öteye taşınması sanatın katkıları ile mümkün olacağı görülmektedir. Geçmişe sahip çıkılması, kültürel mirasın korunup geliştirilerek gelecek kuşaklara aktarılması, sanat eğitiminin önemi büyüktür. Sanatı geliştirme ise eğitim ile olmaktadır.

Örgün eğitim sisteminde öğretim programları içerisinde yer alan Görsel Sanatlar disiplini, diğer disiplinler kadar önem taşımaktadır. Akademik başarının göstergesi olan sınav notlarının karşısında çok daha önemli olan ilgi, tutum ve motivasyon gibi duyuşsal alan kazanımlarının gerçekleşmesi sanat eğitimine bağlıdır.

Görsel sanatlar eğitimi dersinin öneminin ortaya çıkmasındaki nedenler; düzenli, sorgulayabilen, gelişen, geliştirebilen, tutarlı estetik kaygısı olan, değerlendirme yapabilen birey ve topluma sağladığı niteliklerdir. Ezberden uzak, öğrencilerin yaratıcılığını üretkenliğini ve özgün ürünler ortaya koyabilmelerini sağlayan görsel sanatlar diğer derslerden farklı olarak bireylere katkı sağlamaktadır.

Örgün eğitim sisteminin her kademesinde Görsel Sanatlar dersinin her aşamasındaki kazanım ve becerilere sahip olunması için gerekli alt yapı ve imkânlar sağlanmalıdır. Toplumun ihtiyaçları ve bireyin yetenekleri doğrultusunda Görsel Sanatlar dersi sürekli gelişmelere uygun olarak yeniden yapılandırılmalıdır. Nitelikli bir sanat eğitimi olabilmesi için; kendini çağın ihtiyaçlarına göre yenileyen, toplumun değerlerini içinde bulunduran bir öğretim programı ile mümkün olabilir.

Eğitim kurumlarında ve öğretim programlarında teorik olarak iyi durumda gözükten Görsel Sanatlar dersi, fiziksel yetersizlikler, sosyo-kültürel çevre ve öğretmen yetersizlikleri Görsel Sanatlar dersinin istenilen düzeyde gerçekleşmesini engellemektedir. Sanat eğitimi güzel resim yaptırabilmenin çok ötesinde öğrencilere fikir üretebilme, yorum yapabilme, problem çözebilme ve değerlendirme yapma gibi üst düzey düşünme becerileri kazandıracak şekilde olduğu bilinci de bireylerde ve toplumda geliştirilmelidir. Görsel sanatlar dersi, öğrencilerin

entelektüel seviyelerini yükseltecek şekilde uygulanmalı ve yaşama estetik yönden bakabilmeleri sağlanmalıdır. Bu ders ayrıca, hayatı anlamaya ve anlamlandırmaya yardımcı olmaktadır. Aynı zamanda düşünebilme ve farkındalık için vardır. Başka derslerle karşılanmayacak ihtiyaçlar için gerekli bir disiplindir.

Her birey fizyolojik ihtiyaçları kadar sanat eğitimine de ihtiyaç duyduğu bir gerçektir. Yaşamsal gereksinmelerin yanında, sanat eğitimi de bu açıdan kaliteli bir yaşam için gereklidir. Görsel sanatlar eğitimine gerekli önemin verilmesiyle istenilen seviyenin de çok ötesine gidilecektir. Çağdaş toplum ve kültürel zenginliği korunmuş ülke için sanat eğitiminin önemi ortaya çıkmaktadır.

Çalışmanın içeriğinde Görsel Sanatlar disiplini bireye olan katkıları doğrultusunda bu eğitimin ülke geleceği için önemli olduğu vurgulanmıştır.

Kaynakça

- Artut, K. (2013). *Sanat eğitimi kuramları ve yöntemleri*. Ankara: Anı Yayıncılık
- Ayaydın, A., & Mercin, L. (2013). *Görsel sanatlar eğitiminde uygulamalar*. Ankara: Pegem Akademi.
- Aykut, A. (2006). Günümüzde görsel sanatlar eğitiminde kullanılan yöntemler. *Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 21(2), 33-42.
- Bell, K. (1997). *Creativity: a mode of thinking*. Greenville. South Carolina Home School: Bob Jones University Pres.
- Buyurgan, S. & Buyurgan, U. (2007). *Sanat eğitimi ve öğretimi*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Buyurgan, S. & Buyurgan, U. (2012). *Sanat eğitimi ve öğretimi*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Dikici, A. (2006). Art education and the creativity level of the students. *Education and Science*, 31(139), 3-9.
- Edwards, L.C. & Nabors, M.L. (1993). The creative art process: what it is and what it is not. *Young Children*, 48(3); 77-81.
- Erbay, M. (2013). *Sanat eğitimi üzerine*. İstanbul: Beta.
- Ersoy, A. (1995) *Sanat kavramlarına giriş (2. Baskı)*. İstanbul: Yorum-Sanat Yayıncılık
- Feeney, S., & E. Moravcik. (1987). A thing of beauty: Aesthetic development in young children. *Young Children*, 42 (6): 7–15.
- Gel, H. Y. (1990). *Türkiye’de Resim–İş Öğretiminde Yöntem ve Değerlendirme. Ortaöğretim Kurumlarında Resim–İş Öğretimi ve Sorunları. Türk Eğitim Derneği VIII. Öğretim Toplantısı*. Ankara: TED Yayınları.
- Kırıoğlu, O. T. (2002). *Sanatta eğitim (2. Baskı)*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Kırıoğlu, O. T. (2005). *Sanatta eğitim-görmek, öğrenmek, yaratmak*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- MEB, (2018). *Görsel Sanatlar Dersi Öğretim Programı (İlkokul ve Ortaokul 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 ve 8. Sınıflar)*. Ankara
- Peşkersoy, E., & Yıldırım, O. (2010). *İlköğretim görsel sanatlar dersi 1-8. sınıflar öğretmen kılavuz kitabı*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı.
- Read, H. (1981). *Sanat ve Toplum (S. Mülâyim, çev.)*. Ankara: Umran Yayınları.
- San, I. (1977). *Sanatsal yaratma, çocukta yaratıcılık*. Ankara: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.
- San, İ. (2010). *Sanat eğitimi kuramları*. Ankara: Ütopya Yayınları.
- Sezer, H. (2001). *İlköğretimde resim-iş eğitimi*. Ankara: MEB Projeler Koordinasyon Dairesi Başkanlığı,
- Yolcu, E. (2009). *Sanat eğitimi kuramları ve yöntemleri*. Ankara: Nobel Yayıncılık.